

НЕСТАЛА УСКРШЊА ЈАЈА

Јутро је. Ускршње благо сунце се пробија кроз густо растиње амазонске џунгле. Већ данима наша крокодилка брижно чува прикупљена јаја како би данас направила праву ускршњу гозбу.

Данима уназад, бирала је највеће и најчвршће примерке јаја разних животиња из џунгле, као да их спрема за изложбу. Кувала их је и бојила по већ познатом рецепту, мало у луковини, мало у цвећу неких чудних јарких боја, каквих само у џунгли има. Она увек додаје и тајни састојак од ког јаја постају још укуснија. Брижљиво их је синоћ одложила у корпу, која се специјално, само за Ускрс, користи за јаја. Иначе, та се корпа, када није Ускрс, користи за све остало. Једном је у корпи чувала мале крокодиле, а сећа се да је корпу позајмљивала и мајмуници, која корпу користи у њеном козметичком салону, за неке третмане који су само мајмуници познати. Ускршњег дана, то је само ускршња корпа, разуме се.

Крокодилка је синоћ заспала тик уз ускршњу корпу дивећи се офарбаним јајима. Слабо је и спавала, некако због узбуђења, сан јој је био лак и немиран. Баш зато, можда и најважније јутро у години, она се успавала. Тргла ју је песма неких амазонских птица, када је сунце већ било изнад њене главе.

Друштво у џунгли је претпостављало каква ће данас гозба бити, па се весело, и уз жамор, кретала ка тргу. Крокодилка отвори једно око, и са осмехом у углу усана, чуј, усана, са крокодилским кезом на лицу, баци поглед тим једним оком ка шареним јајима. Око се избуљи, пробуди и друго око. Кез се претвори у најзачуђенији израз који сте икада видели, вилица јој паде, а из уста не успе да изусту ни крик. СВА ЈАЈА СУ НЕСТАЛА. Н-Е-С-Т-А-Л-А.

И шта ћемо сад? Гозба мора бити здрава. Значи јаја, и никако другачије.

Након првобитног шока, поче се вртети укруг око себе, па око трга, па око џунгле. Јурила је околу, наоколо у нади да ће приметити крадљивца јаја и спасити корпу. Није сад више било важно ко је украо јаја, и за које потребе, само да их поврати. Јер, Ускрс без јаја био би један обичан дан. Застаде на тренутак да поразмисли шта даље, има ли времена да изнова скупља, бира, украшава и диви се јајима. Нема. Чекај, могла би да снесе неко јаје, сети се у моменту. Али то би било јаје или два, а друштво је велико. Могу ли да поделе једно јаје?! Али, тада нема традиционалног куцања јајима. Не, мора смислити нешто боље.

Кад, ето ти, први се на тргу појављује јагуар.

- Друже, помагај, нема шарених јаја! – усплахилено ће крокодилка.
- Како нема, јуче сам их видео у корпи? – смирује јагуар.
- Нема ни корпе! – опет ће крокодилка.
- Ни корпе нема, па то је крађа. Потребно је пријавити случај!
- Ко ме да пријавим случај, ово је џунгла, овде владају други закони – очајна је крокодилка.

- Па, пријави лењивцу, он је психолог, решава све наше проблеме – јагуар стварно покушава да помогне.

- Хмм, он може да реши проблем у глави али не и онај у корпи.

- Да, можда си у праву. Онда проблем пријави прасици.

- Да, можда прасица има јаја на зајам – обрадова се крокодилка.

Прасица банкарка се увек појави у право време на правом месту. Као да су је то учили у школи за банкаре.

- Прасице, можеш ли да ми даш јаја на зајам? – крокодилка поче да кружи и око прасице.

- Ја сам прасица, не носим јаја, носим само џакове.

- Па добро, може џак јаја – крокодилка је сремна да преговара.

- Не, не, носим џакове пара. Паре могу да ти позајмим- преговара и прасица.

- Али мени су хитно потребна јаја! По могућству у корпи.

- Ако ти позајмим паре можеш купити и јаја и корпу.

- Где да купим јаја, ово је џунгла, шта је са вама? – крокодилка одустаје.

Јагуар се досети још једне опције: - Можеш питати тукана да облети џунглу и пронађе нашу корпу.

- Трчим, чекајте ме на тргу! – и појури јагуар, као најбржа животиња у џунгли до тукана. А тукан, на највишој грани највишег дрвета покушавао је да одигра неки чудни плес. Толико се занео да је јагуар са земље скакао и махао, али га тукан није примећивао. Тек након пар удараца у дрво, када су се вибрације пренеле до највише гране, тукан застаде да осмотри ко дрма.

- Јаја су нестала! – добикивао је јагуар са тла.

- Чија јаја? – викао је и тукан са висина.

- Наша јаја – јагуар објашњава.

Збуни се сад тукан:

- Ти и ја немамо заједничка јаја. Ти си мачка, ма-чка, а мачке не носе јаја.

- Аман, наша ускршња јаја. Прелети преко целе џунгле и пронађи шарена јаја.

Тукан је већ полетео кад је у даљини чуо да јагуар и даље добацује: - И корпуууу!

Није му требало пуно да уочи шарена јаја надомак трга. Кад, гле чуда, јаја доносе мајмуница и лењивац.

Окупи се друштво на тргу како је и било планирано поводом ускршњег доручка, али сад су сви збуњено гледали у лењивца. Откуд то да је он узео јаја, питали су се сви.

- Које су била потребна јаја пре Ускрса? – подбочи крокодилка руке на бокове и љутито погледа у два крадљивца.

- Нису нама требала јаја – скоро углас повикаше ово двоје. Преброја крокодилка јаја, и стварно су сва била на броју. Па опет љутито погледа у лењивца. А он спусти главу као прави кривац. У то, ускочи мајмуница да објасни све:

- Нама је требала корпа. Али данас је Ускрс и знали смо да је корпа само данас ускршња корпа, а сутра ће већ бити корпа за веш и корпа за пијацу и корпа за воће. Али лењивац се повредио баш данас и ја сам морала да му помогнем.

Крокодилка ублажи љутњу, стварно су сва јаја била ту, па само хтеде још да разуме:

- Али како је корпа помогла лењивцу након повреде? – упита она.

- Лењивац је повредио нокат на нози и онда сам ја морала да потопим његове велике, длакаве и смрдљиве ноге у мирисну и лековиту купку како би се нокти размекшали. Када је третман био готов, јаја смо вратили на место.

- Сад је само питање да ли су јаја повукла мирис његових ногу или лековите купке – примети јагуар.

А прасица која је имала добар њух, својом њушкицом пређе преко корпе и дода:

- И шта ћемо сад?

Погледаше се сви и уз жамор свако извади по једно јаје и традиционално куцање јајима отпоче.

Не да су их појели уласт, него не памте да су јаја икада била тако укусна.

Не верујемо да је то било због тајног крокодилкиног састојка за појачавање укуса. Шта ти мислиш?

Срећан Ускрс желе вам Дрвене приче